

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Nordamerika

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes17tom-shoot-idm139814160517024/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

som særligt tiltalende og heurives af Goethes Ord om det Evgitkvindelige, fordi disse Ord efter hendes Opfattelse anerkender den forløsende Magt i Kvindens selvopofrende Kærlighed. De lyder nemlig paa Engelsk: *The Woman Soul leads us upward and on*. Ellers er hun uberørt af nogen Art Mystik, staar fremmed overfor Udødelighedstro som overfor Dogmer, men lever i Forestillingen om guddommelig Fadergodhed, selv om hun undertiden ikke er i Stand til at forsone den med hvad der sker uden at denne Godhed griber ind. Al Haardhed og Grusomhed oprører hende. I Politik som i andet er hun begejstret Idealist; hun stod under den nylig endte Krig med² al sin Sympati paa Boernes Side.

Hun er meget selvstændig i sine Domme. Saa højt hun sætter Burke som Politiker paa Grund af hans Fremsyn, saa streng er hun mod Macaulay, hvem hun beskylder for som Historiker at tilsidesætte Sandheden for Effekteus Skyld. En ung Kvinde, hvem man saa systematisk har holdt fjern fra alt Urent, kan ikke forventes at dømme retfærdigt om Gengivelser af det moderne Liv. Alfred de Musset skriver efter hendes Mening umulige Ting.

Hun viser en stor Uvilje mod Pedanteri og finder øjensynligt ikke Universitetsforelæsninger uberørte deraf. Hun er tilbøjelig til at henregne al filologisk Behandling af Fortidens store Digtere, al Fortolkningskunst af hvad der efter hendes Mening lader sig forslaa uden nogensomhelst Fortolkning, til den overflødige og unyttige Lærdom.

Naar man betænker, hvor forholdsvis lidet af Verdenslitteraturen der er trykt med Blindskrift, maa man forbavses over hendes Kundskabsfylde, og naar man betænker, hvorledes hun har maattet holde Hus med sin Tid for at naa til de Højder, hvorpaa hun staar, begriber man, at saare meget af det, hvortil andre Mennesker anvender Tid og Kræfter, synes hende unyttigt og overflødigt.